

Byla T-201/04 R

**Microsoft Corp.
prieš
Europos Bendrijų Komisiją**

„Laikinių apsaugos priemonių taikymo procedūra — EB 82 straipsnis“

2004 m. gruodžio 22 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartis . . . II - 4470

Nutarties santrauka

- 1. Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Suteikimo sąlygos — „Fumus boni juris“ — Skuba — Kumuliatyvus pobūdis — Visų susijusių interesų palyginimas — Laikinas apsaugos priemonės taikanties teisėjo diskrecija
(Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 104 str. 2 dalis)*

2. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Nutartys dėl laikinių apsaugos priemonių taikymo — Pareiga motyvuoti — Ribos*
(Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 107 str. 1 dalis)
3. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Formos reikalavimai — Prašymų pateikimas — Esminių faktinių ir teisinių aplinkybių paaiškinimas pačiame prašymo dėl laikinių apsaugos priemonių taikymo tekste ir pridėtuose dokumentuose — Bendra nuoroda į pridėdamą dokumentą, nurodanti argumentų detales — Nepriimtinas*
(Praktiniai nurodymai šalims, VII punkto 1 ir 2 dalys)
4. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Dokumentų, kurių data yra ankstesnė nei prašymo pateikimo data, pateikimas proceso metu, atsakant į kitos šalies argumentus — Priimtinas*
5. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Suteikimo sąlygos — Skuba — Rimta ir nepataisoma žala — Įrodinėjimo našta*
6. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Suteikimo sąlygos — Skuba — Rimta ir nepataisoma žala — Įmonei nustatyta pareiga suteikti licencijas dėl jos intelektualinės nuosavybės teisių — Vertinimas konkrečiu atveju*
7. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Suteikimo sąlygos — Rimta ir nepataisoma žala — Įmonei nustatyta pareiga atskleisti slaptą informaciją — Sunkios žalos per se nebuvimas — Šiai įmonei tenkanti įrodinėjimo našta*
8. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Suteikimo sąlygos — Skuba — Rimta ir nepataisoma žala — Finansinė žala*
9. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Suteikimo sąlygos — Skuba — Rimta ir nepataisoma žala — Dominuojančių padėčių užimančiai įmonei nustatyta pareiga pakeisti savo prekybos politiką — Nepakankamumas*
(EB 82 str.)
10. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Suteikimo sąlygos — Skuba — Rimta ir nepataisoma žala — Rinkos sąlygų negrįžtama raida — Įtraukimas*

11. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Prašymo atmetimas — Galimybė pateikti naują prašymą — Sąlyga — Nauji faktai (Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 109 str.)*
12. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Suteikimo sąlygos — Skuba — Rimta ir nepataisoma žala — Finansinė žala*
13. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Suteikimo sąlygos — Skuba — Sunki ir nepataisoma žala ieškovui*
14. *Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Vykdyto sustabdymas — Suteikimo sąlygos — Rimta ir nepataisoma žala — Intelektinės nuosavybės teisių pažeidimas — Vertinimas in concreto*

1. Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalį prašyme dėl laikinių apsaugos priemonių taikymo turi būti nurodytos aplinkybės, dėl kurių yra reikalingas skubus sprendimas, ir faktiniai bei teisiniai pagrindai *prima facie* (*sumus boni juris*), patvirtinantys prašomų priemonių reikalingumą. Šios sąlygos yra kumuliacinės, tad prašymas dėl vykdyto sustabdymo turi būti atmestas, jeigu viena iš jų nėra įvykdyta. Teisėjas, kuriam suteikta teisė taikyti laikinąsias apsaugos priemones, prireikus palygina esamus interesus. Atlikdamas šį bendrą tyrimą, teisėjas, kuriam suteikta teisė taikyti laikinąsias apsaugos priemones, turi pasinaudoti didele diskrecija, suteikta jam tam, kad nustatytų būdus, kaip šios įvairios sąlygos turi būti patikrintos, atsižvelgiant į kiekvieno atvejo ypatumus.

(žr. 73 punktą)
2. Teisėjas, kuriam suteikta teisė taikyti laikinąsias apsaugos priemones, neprivalo išsamiai atsakyti į visus procedūros metu nagrinėtus fakto arba teisės klausimus. Konkrečiai kalbant, pakanka, kad jo nurodyti motyvai pakankamai pagrįstų nutartį šios bylos aplinkybių atžvilgiu ir leistų Teisingumo Teismui vykdyti teisminę kontrolę.
3. Pagal Pirmosios instancijos teismo patvirtintų Praktinių nurodymų šalims VII dalies 1 punktą prašymas dėl laikinių apsaugos priemonių taikymo turi būti suprantamas atskirai paėmus, nesiremiant pagrindiniame procese pareikštu ieškiniu. Iš to išplaukia, kad tokio prašymo dėl laikinių apsaugos priemo-

(žr. 71, 72 punktus)

nių taikymo pagrįstumas turi būti vertinamas tik atsižvelgiant į faktines ir teisines aplinkybes, kurios išplaukia iš pačio prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo teksto ir šio prašymo priedų, skirtų paaiškinti jo turinį. Nors iš to negalima daryti išvados, kad bet kuri prielaida, pagrįsta prie prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo nepridėtu dokumentu, turi būti būtinai pašalinta iš proceso, šios prielaidos įrodymas vis dėlto negali būti laikomas pateiktu, jeigu nagrinėjama prielaida užginčijama kitos ginčo šalies arba šalies, įstojusios į bylą pastarosios pusėje. Nors specifiniais klausimais tekstas gali būti paremtas ir papildytas nuorodomis į tam tikras pridedamų dokumentų pastraipas, bendra nuoroda į kitus rašytinius dokumentus, net jeigu jie pridedami prie prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, negali atstoti šiame prašyme nenurodytų esminių įrodymų. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad negalima suprasti, jog Praktinių nurodymų VII dalies 2 punktas, kuris reikalauja, kad faktinius ir teisinius pagrindus, kuriais grindžiamas pagrindinis ieškinys ir kurie *prima facie* įrodo jo pagrįstumą, būtina nurodyti kuo glausčiau, nepažeidžiant šios taisyklės, leidžia pateikti bendrą nuorodą į pridedamą dokumentą, nurodantį argumentų detales.

(žr. 86–88, 97 punktus)

4. Taikant laikinasias apsaugos priemones vienai šaliai negali būti priekaištaujama

dėl to, kad ji tik proceso metu pateikė dokumentus, jeigu šiais ji pagrindė savo pastabas, atsakydama į kitos šalies ar įstojusių į bylą šalių pareiškimuose pateiktus argumentus, o šiuo atžvilgiu yra nesvarbu, kad pridėto dokumento data yra ankstesnė nei prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pateikimo data arba kad jis yra tapatus ar panašus į pagrindinio ieškinio priedą.

(žr. 93 punktą)

5. Prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo skubus pobūdis turi būti vertinamas atsižvelgiant į preliminarų sprendimo būtinumą, siekiant išvengti didelės ir nepataisomos žalos šaliai, kuri prašo taikyti laikinasias apsaugos priemones. Ji turi pateikti įrodymų, kad negali laukti pagrindinio proceso pabaigos, nepatirdama tokio pobūdžio žalos. Nurodoma žala turi būti reali ar bent pakankamai tikėtina, patikslinant, kad ieškovas turi įrodyti aplinkybes, kurios pagrindžia tokios žalos perspektyvą.

(žr. 240, 241, 427 punktus)

6. Pripažinimas, kad intelektinės nuosavybės teisės turėtojo išskirtinių prerogatyvų pažeidimas savaime ir nepriklausomai nuo konkrečių kiekvienos bylos aplinkybių padaro didelę ir nepataisomą žalą, reikštų, kad vykdymo sustabdymo skubos sąlyga yra visada tenkinama, kai įmonė Komisijos sprendimu yra įpareigojama suteikti licencijas dėl šių teisių. Taigi tokiomis aplinkybėmis teisėjas, kuriam suteikta teisė taikyti laikinąsias apsaugos priemones, turi išnagrinėti, ar, atsižvelgiant į nagrinėjamas aplinkybes, poveikis minėtoms intelektinės nuosavybės teisėms, kol byla bus išspręsta iš esmės, gali ne tik pažeisti atitinkamo teisių turėtojo išimtinės prerogatyvas, bet taip pat padaryti didelę ir nepataisomą žalą.

(žr. 248, 250, 251 punktus)

asmenys sužinojo jos atskleistą informaciją, priešingai nei tuo atveju, kai šios žinios buvo panaudotos. Be to, iki tol paslapyje laikytos informacijos atskleidimas nebūtinai sukelia didelę žalą

(žr. 253, 254 punktus)

8. Finansinės žalos, kurią nurodo įmonė, motyvuodama vykdymo sustabdymo, kurio ji prašo laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo, skubą, dydis turi būti vertinamas atsižvelgiant į jos finansinius pajėgumus.

(žr. 257 punktą)

7. Nors neginčijama tai, kad sužinojus iki tol paslapyje – dėl intelektinės nuosavybės teisės buvimo arba dėl komercinės paslapties – laikytą informaciją, ji gali būti išsaugota, kad dėl to galimas įpareigojančio ją atskleisti Komisijos sprendimo panaikinimas neleistų ištrinti iš atminties žinių apie šią informaciją ir kad atlyginimas būtų labai sudėtingas dėl abejotino žinių perdavimo vertės vertinimo skaičiais, įmonė, prašanti sustabdyti tokio sprendimo vykdymą, turi įrodyti, kokią nepataisomą žalą jai gali padaryti vien aplinkybė, kad tretieji

9. Paprastai visi sprendimai, priimti remiantis EB 82 straipsniu ir įpareigojantys dominuojančią įmonę nutraukti piktinaudžiavimą, būtinai sukelia šios įmonės prekybos politikos pakeitimus. Taigi įmonei nustatytas įpareigojimas pakeisti savo elgesį negali būti laikomas sukeliančiu didelę ir nepataisomą žalą, nebent būtų manoma, kad skuba visuomet egzistuoja, kai prašomas sustabdyti

sprendimas įpareigoja nutraukti piktnaudžiavimo veiksmus. Kai ieškovas nurodo žalą komercinei laisvei, siekdamas įrodyti, kad yra būtina nedelsiant taikyti prašomas laikinasias apsaugos priemones, jis turi pateikti įrodymų, jog ginčijamo akto vykdymas priverstų jį pakeisti tam tikrus esminius savo prekybos politikos elementus, ir kad šio akto vykdymo sukeltos pasekmės sutrukdytų jam tęsti pirminę prekybos politiką net priėmus jo naudai sprendimą dėl bylos esmės, arba kad šios pasekmės sukeltų kitokio pobūdžio didelę ir nepataisomą žalą, atsižvelgiant į tai, jog tariamą žalą reikia vertinti pagal kiekvieno atvejo aplinkybes. Taigi teisėjas, kuriam suteikta teisė taikyti laikinasias apsaugos priemones, turi įvertinti įmonės laisvės apibrėžti savo prekybos politiką, atsižvelgiant į akto vykdymo ir pažeidimo pasekmes.

(žr. 291–293, 409 punktus)

10. Neatmestina, kad informacijos dėl vieno produkto suderinamumo su konkurentų produktais atskleidimas, nurodytas dominuojančią padėtį užimančiai įmonei skirtu Komisijos sprendimu, taip pakeistų rinkos sąlygas, kad ši įmonė ne tik prarastų rinkos dalis, bet ir sprendimo

panaikinimo atveju negalėtų susigrąžinti šių prarastų rinkos dalių, o dėl šios priežasties tokia pareiga galėtų būti laikoma sunkia ir nepataisoma žala, suinteresuotajai įmonei leidžiančia kaip laikinosios apsaugos priemonės prašyti sustabdyti minėto sprendimo vykdymą. Tačiau suinteresuotoji įmonė privalo pateikti visus faktinius įrodymus, grindžiančius jos argumentus, būtent įrodančius, kad egzistuoja kliūtys, trukdančios jai susigrąžinti didelę rinkos dalį, kurią ji galėtų prarasti dėl korekcinųjų priemonių.

(žr. 319 punktą)

11. Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 109 straipsnį prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo atmetimas neapriboja jį pateikusios šalies teisės paduoti kitą prašymą, pagrįstą naujais faktais. Šiuo atveju negalima atmesti galimybės, kad besitęsiantis nesutarimas dėl kai kurių ginčijamo sprendimo vykdymo sąlygų gali būti laikomas „nauju faktu“.

(žr. 325 punktą)

12. Žala, kurią ieškovė iš esmės patiria papildomų taikomosios veiklos sąnaudų forma ir kuri dėl šios priežasties, neįrodžius priešingai, yra finansinio pobūdžio, išskyrus ypatingas aplinkybes, nelaikoma nepataisoma žala.

negali būti atsižvelgta nagrinėjant skubą, išskyrus, jei būtų įrodyta, kad ši žala savo ruožtu padarytų žalą priemonės prašančiai šaliai.

(žr. 416 punktą)

(žr. 413, 435 punktus)

13. Prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones skubus pobūdis turi būti vertinamas atsižvelgiant į būtinumą priimti laikiną sprendimą, siekiant išvengti didelės ir nepataisomos žalos, kuri gali būti padaryta šios priemonės prašančiai šaliai. Todėl tiek, kiek galėtų būti padaryta žala tretiesiems asmenims, į ją

14. Vien aplinkybės, kad Komisijos sprendimas galėtų tam tikra dalimi paveikti intelektinės nuosavybės teises, nesant papildomų priešingų paaiškinimų, nepakanka siekiant nustatyti didelės ir nepataisomos žalos buvimą, bent jau neatsižvelgiant į minėtos žalos konkrečias pasekmes.

(žr. 473 punktą)